

RP1980/591

Utilization of rice bran
residue for the production

Res .Proj. No. 17/13/Rep. No. 1

สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย

ศึกษาประโยชน์ของการรำ萍ใช้ในอุตสาหกรรมผลิตยาสกัดไวตามินนี้

โดย

ปราณี นันทศรี
ศศิธร วงศ์วัต
จุไร ศยามานนท์

วท., กรุงเทพฯ 2523

ไม่พิมพ์เผยแพร่

สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย

COOPERATIVE RESEARCH PROGRAMME NO. 17
PHARMACEUTICALS

โครงการวิจัยที่ 17/13
การผลิตไวตามินบี จากรังสกุเหล็กไฮดรัสกุในอุตสาหกรรม

รายงานฉบับที่ 1
ศึกษาประযุณ์ของภาระเพื่อใช้ในอุตสาหกรรมผลิตยาสกัดไวตามินบี

โดย
ปราภร นันทร์
ศศิธร วงศ์วัฒน์
ชัย ภานุวนันท์

วท., กรุงเทพฯ 2523

UTILIZATION OF RICE BRAN RESIDUE
FOR THE PRODUCTION OF VITAMIN B EXTRACT

By Pranee Nandhasri, Sasithorn Wasuwat
and Churai Sayamanondh

ABSTRACT

It has been revealed from a survey that for a rice bran oil factory with a capacity of 600 ton/month, 2,800 ton/month of rice-bran were needed as raw material. In addition, it has been estimated that rice-bran residue figuring 2,000 ton/month would be further used for animal feed.

Attempts had been made by the Pharmaceutical and Natural Products Research Division, TISTR, to utilize the waste for the production of Vitamin B Extract during 1977-1979. The laboratory results indicated that the experimental Vitamin B Extract obtained has met the USP standard for Rice Bran Extract. Approximately 100 tons of Vitamin B Extract could be obtained from the rice bran residue (2,000 tons) per month. The remaining residue, after vitamin B extraction, could be used as animal feed, since it still contains one-third of vitamin B content originally included in the rice bran and almost the same amount of other nutritional constituents.

ศึกษาประโยชน์ของการรำเพื่อใช้ในอุตสาหกรรมผลิตยาสกัดไว้ตามนิบบี

โดย ปราณี นันทร์*, ศศิธร วสุวัสด* และ จุไร ศยามานนท์†

บทคัดย่อ

จากการวิจัยและสำรวจพบว่า โรงงานผลิตน้ำมันพืชขนาดกำลังผลิต 600 ตัน/เดือน ต้องใช้รำข้าวเป็นวัตถุคงประมาณ 2,600 ตัน/เดือน และจะประมาณว่าจะมีการรำเหลือประมาณ 2,000 ตัน/เดือน ซึ่งนำไปใช้ประโยชน์ก็ในการเป็นอาหารสัตว์อย่างเดียว. สาขาวิจัยเภสัชและผลิตภัณฑ์ชุมชนชาติ, จึงให้ศึกษาเพื่อใช้ประโยชน์จากภาระข้าวในอุตสาหกรรมยา. ผลการทดลองเครื่ยมยาสกัดไว้ตามนิบบีจากการรำข้าวว่า สามารถผลิตยาสกัดได้ตามมาตรฐาน Rice Bran Extract ของ P.S.P. (1950) ปริมาณจากการรำที่เป็นวัสดุเหลือใช้จากโรงงานน้ำมันพืชเพียง 1 โรงนี้จะมีมากพอผลิตยาสกัดไว้ตามนิบบีจากการรำข้าวที่ได้เก็บลง 100 ตัน, และการรำ (หลังการสกัดยาสกัดไว้ตามนิบบีออกแล้ว) ที่เหลือยังสามารถใช้เป็นอาหารสัตว์ได้ท่อไป เช่นเดิม เพราะยังมีไว้ตามนิบบีเหลืออยู่อีกประมาณหนึ่งในส่วนส่วนของปริมาณไว้ตามนิบบีที่มีอยู่ เก็บในภาชนะ และปริมาณสารอาหารอื่น ๆ ยังมีอยู่เกือบท่าเดิม.

คำนำ

ประเทศไทยเป็นประเทศผลิตข้าวเป็นลิ่นก้าวออก. ในการสืบข้าวเพื่อให้ได้เมล็ดข้าวสารจะมีผลิตผลดื่น เช่น แกลบและรำ. รำข้าวคือส่วนที่ไม่มาจากการสืบข้าวขั้นแรกและขั้นที่สอง. ในการสืบข้าวขั้นแรกเป็นการขัดล้วนที่มุ่นเมล็ดข้าวขั้นที่เรียกว่าเบอริจาน (Pericarp) และเอนบริโอ (Seed embryo or germ) ซึ่งจะมีประมาณ 5-8 เปอร์เซ็นต์ของข้าวสาร. ให้ขั้นเบอริจาน กีดขั้นอลีโวน (Aleurone layers) จะหลุดออกมากในการสักขั้นสุดท้าย ซึ่งเรียกส่วนที่ถูกขัดออกในขั้นนี้ว่าโพลิช (Polish) ซึ่งมีประมาณ 2 เปอร์เซ็นต์ของข้าวสาร. รำข้าวเป็นส่วนที่มีคุณค่าทาง

* สาขาวิจัยเภสัชและผลิตภัณฑ์ชุมชนชาติ, สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย.

† สาขาวิชาทดลองและมาตรฐานวิทยา, วท.

อาหารมาก คือมีไวตามินบีชนิดทั่ง ๆ (ไวตามินบี 1, บี 2, บี 6, กรานีโโคตินีค, และไฟติน) ในส่วนที่ละลายในน้ำได้ และมีไวตามินเอ, ไวตามินซี และโอริซานอล (Oryzanol) ละลายอยู่ในส่วนที่เป็นน้ำมัน.

รำนีบนาพสำคัญมากในอุตสาหกรรมอาหารสัตว์และอุตสาหกรรมสิ่นสำนักพิช. ปรากฏในรายงานของ Harris (1971) ว่าประเทศไทยจัดลำดับนำเข้าประมาณปีละ 6,000 ตัน ซึ่งใช้รำในการน้ำประมาณ 40,000 ตัน และมีการนำเข้าประมาณ 34,000 ตัน ซึ่งใช้เป็นอาหารสัตว์. ผลิตภัณฑ์ยาสกัดไวตามินบีจากการข้าวโดยมีประกอบใน อ.น.บ. (1950) แต่ยังไม่มีรายงานการใช้ประโยชน์จากการรำในการผลิตยาสกัดไวตามินบี. ศาสตราจารย์เกล็อกและอีกภัณฑ์ธรรมชาติ จึงเริ่มงานทดลองใช้ประโยชน์จากการรำในการผลิตยาสกัดไวตามินบี เพื่อใช้ในอุตสาหกรรมยา เพื่อให้ข้อมูลขั้นตอนปฏิบัติการเพียงพอที่จะนำไปศึกษาความเหมาะสมสมทางด้านอุตสาหกรรมก่อไปได้.

อุปกรณ์และวิธีการ

1. กากรำข้าวซึ่งสกัดนำมันออกแล้ว.

- 1.1 ชนิดที่ผ่านการทำให้รำอยู่ทั่วของวัตถุ. โดยการใช้ไข่น้ำและอบให้แห้ง (Moist and dry heat).
- 1.2 ชนิดที่ไม่ผ่านการทำให้รำอยู่ทั่วของวัตถุ.
- 1.3 ชนิดที่ได้จากโรงงานอุตสาหกรรมนำมันรำ.

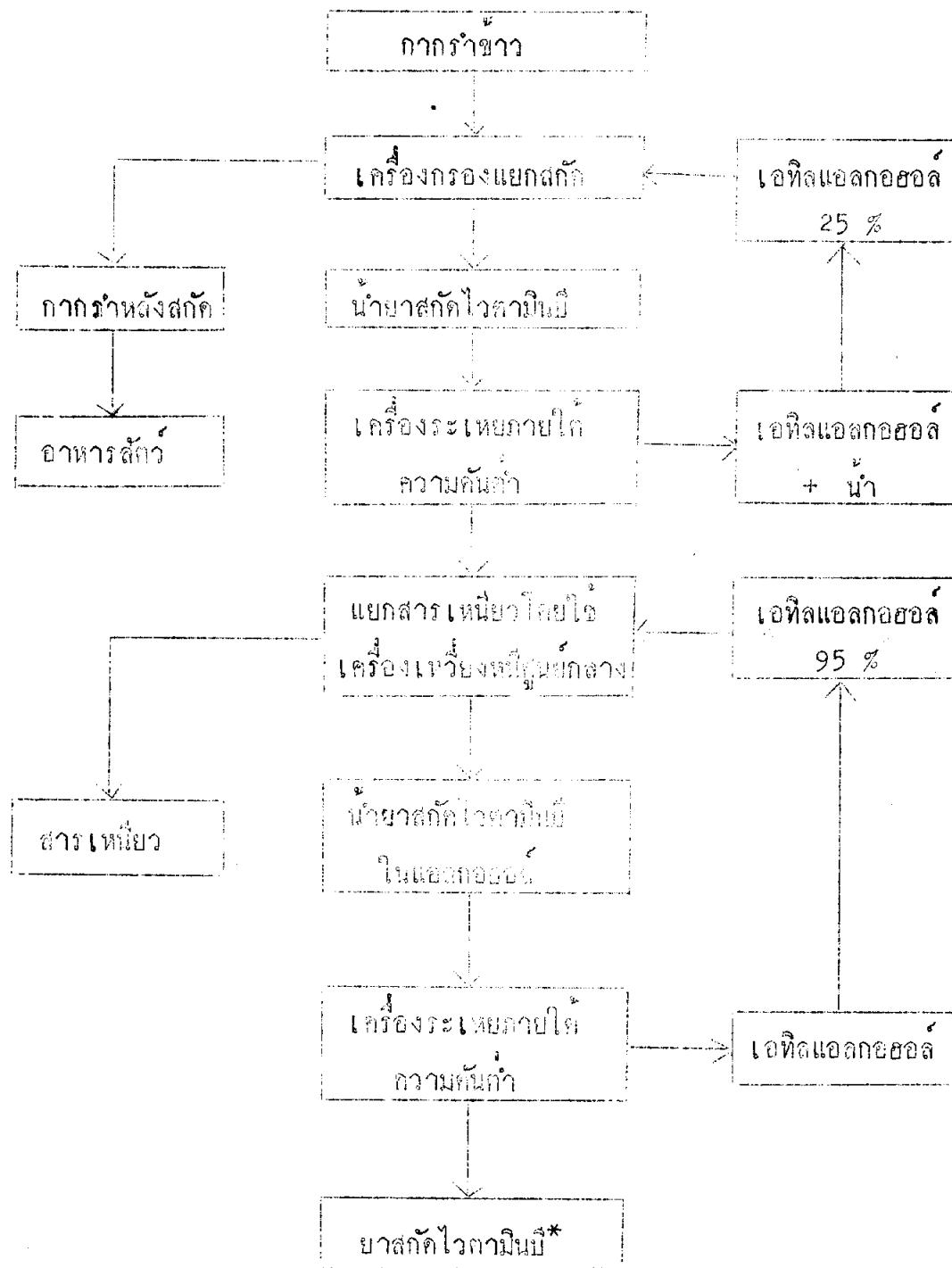
2. เอทิลแอลกอฮอล์ 95 เปอร์เซ็นต์.

3. เครื่องกรองแยกสกัด (Percolator).

4. เครื่องระเหยภายในที่ความกดดันต่ำ (Rotavapour).

5. เครื่องเหวี่ยงหนีดูนย์กลาง (Centrifuge).

ใช้การรำข้าวชนิดทั่ง ๆ สกัดไวตามินใช้รัพกานกรรณวิชชัง Well (1921) และ West (1933) กังແສກในรูปที่ 1 (งานทดลองนี้ได้ใช้เครื่องกรองแยกสกัดแทนเครื่องเหวี่ยงหนีดูนย์และบีบซึ่งสະควกกว่า).

ญี่ปุ่นที่ 1. ขบวนการผลิตโยธาสก์ที่ไม่ก่อให้เกิดภัยคุกคามต่อชีวภาพ.

* គុណភាពក្នុងការទ្វាន U.S.F. 14 (1950).

ตารางที่ 1. ผลผลิตและปริมาณวิเคราะห์ยาสกัดไวตามินบี

ตัวอย่างรำ	ผลผลิตยาสกัด ไวตามินบี (%)	ไวตามินบี 1 ^{1/}		ไวตามินบี 2 ^{1/}	
		ug/g รำข้าว	ug/g ใช้รับ	ug/g รำข้าว	ug/g ใช้รับ
การรำข้อมูลทั่ว วท.	7.2-13.5	6.3-11.9	60.0-105.5	0.05-0.09	0.7-1.2
การรำข้อมูลค่า วท.	9.0-11.4	11.7-12.4	102.4-136.0	0.06-0.13	0.7-1.1
การรำข้อมูลจากการ โรงงานอุตสาหกรรม	5.0	8.3	156.7-174.3	0.02	0.04

^{1/} ควรจิวิเคราะห์โดยห้องปฏิบัติการที่มีวิเคราะห์ สาขาวิชาศลوبและมาตรฐานวิทยา, วท. โดยวิธี AOAC (Horwitz 1970).

ตารางที่ 2. เปรียบเทียบปริมาณวิตามินในอาหารที่คุณภาพของอาหารที่กำหนดและหลังการสกัดและคุณภาพของ
ยาสกัดไว้ตามนี้^{1/}

รายการวิเคราะห์	การรักษาสกัด ไว้ตามนี้		การรำลึกสกัด ไว้ตามนี้		ยาสกัดไว้ตามนี้, จาก	
	กากรำ บัญชี วท.	กากรำ ธรรมชาติ วท.	กากรำ บัญชี วท.	กากรำ ธรรมชาติ วท.	การรำบัญชี วท.	กากรำ ธรรมชาติ วท.
Vitamin B ₁ ^{2/} μg/g sample	39.3	56.9	13.3	11.6	60.0-105.5	136.0
Vitamin B ₂ ^{2/} μg/g sample	0.19	0.27	0.17	0.33	0.80	0.72
% H ₂ O ^{3/}	10.4	13.4	4.7-8.0	4.3	22.1-30.0	29.7
% P ₂ O ₅ ^{3/}	2.3	2.3	2.2	2.1	0.5-0.2	0.4
% Ash ^{3/}	12.5	13.4	14.4	15.3	3.7-1.3	2.3
% Alkalinity of ash ^{3/} (gKOH/100 g sample)	3.2	3.8	2.2	2.0	1.2-0.3	0.6
% Reducing sugar ^{3/}	*	*	*	*	7.2-14.4	27.1
% Invert. sugar ^{3/}	*	*	*	*	41.1	*
% N ^{3/}	2.6	2.6	3.1	3.1	9.2-6.2	7.0
% Ca ^{4/}	0.076	0.072	0.074	0.072	.003-.002	.003
% Mg ^{4/}	0.61	0.62	0.59	0.52	0.0072-0.0004	.0012
% K ^{4/}	1.18	1.31	1.17	0.86	1.26-0.48	0.76
% Na ^{4/}	0.060	0.050	0.031	0.013	0.013	0.046

^{1/} ตารางวิเคราะห์โดยห้องปฏิบัติการเคมีวิเคราะห์, สาขาวิชาพัฒนาและมาตรฐานวิทยา, วท.

^{2/} ตารางโดยวิธี AOAC (Horwitz 1970).

^{3/} ตารางโดยวิธี AOAC (Horwitz 1965).

^{4/} ตารางโดยวิธี Atomic Absorbtion Spectrophotometer.

*ไม่ได้ทำการตรวจ.

1. ผลลัพธ์และปริมาณวิเคราะห์ยาสกัดไวตามินบี (ตารางที่ 1) ที่สกัดໄก้จากภาระที่ໄก้จากโรงงานสกัดน้ำมันพืช และภาระซึ่งໄก้หลังจากการหดลดลงท่าให้รำขูตัว โดยวิธีใช้ไอน้ำและอบแห้ง (Moist and dry heat) ของ ว.พ. พบว่าในยาสกัดไวตามินบีมีปริมาณไวตามินบี 1 ไก่มาตรฐาน B.S.P. 14, ซึ่งกำหนดไว้ว่ายาสกัดไวตามินบี (จากรำข้าว) 1 มิลลิกรัม จะໄก้จากการสกัดรำข้าวประมาณ 14.5 กรัม และจะต้องมีปริมาณไวตามินบี 1 ไม่น้อยกว่า 0.06 มิลลิกรัม.

2. ปริมาณไวตามินบี 1 ในภาระก่อนและหลังการสกัดยาสกัดไวตามินบีเท่ากับ 45 และ 13 ไมโครกรัมต่อกรัมของการรำ ตามลำดับ, หรืออาจถ้วงไว้ว่ายังมีไวตามินบี 1 ในภาระที่สกัดไวตามินออกแล้วประมาณหนึ่งในสามส่วนของที่มีอยู่ เคิมในการภาระก่อนสกัดไวตามินออก ส่วนไวตามินบี 2 และสารอาหารอื่น ๆ ยังมีปริมาณอยู่เกือบทุกเอนไซม์ (ตารางที่ 2).

วิจารณ์

1. ภาระที่เหลือจากโรงงานสกัดน้ำมันพืช สามารถนำมาใช้ประโยชน์ในการผลิตยาสกัดไวตามินบีไก่มาตรฐาน B.S.P. 14 (ซึ่งผลิตจากภาระสกัด).

2. ภารที่เหลือจากการสกัดยาสกัดไวตามินบีแล้วมีปริมาณไวตามินเหลืออยู่อีกประมาณหนึ่งในสามส่วน. แร่ธาตุต่าง ๆ และสารอาหารที่เหลืออยู่มีปริมาณใกล้เคียงกับที่มีอยู่ เคิม ในภาระก่อนการสกัดไวตามิน จึงอาจจะอยู่ในคุณภาพที่เป็นอาหารสัตว์ได้.

3. โรงงานผลิตน้ำมันน้ำมันน้ำมัน 600 ก้อน/เดือน จะมีภาระเหลือประมาณ 2,000 ก้อน/เดือน ซึ่งสามารถผลิตยาสกัดไวตามินบีไก้ไม่ต่ำกว่า 100 ก้อน/เดือน, ซึ่งนอกจากราชมีไวตามินบีเป็นตัวยาสำคัญแล้ว ยังมีสารอาหารอันประกอบด้วยโปรตีน, คาร์บอไฮเดรต และเกลือแร่ต่าง ๆ รวมอยู่ด้วย.

4. ข้อมูลจากการหดลดลงในห้องปฏิบัติการนี้ เมื่อนำมาศึกษาภาวะเศรษฐกิจเบื้องต้นแล้วพบว่าภาระจากโรงงานกำลังผลิตน้ำมันรำ 600 ก้อน/เดือน จะสามารถผลิตยาสกัดไวตามินบีไก้ 100 ก้อน/เดือน ประเมินเป็นเงินมูลค่า 2 ล้านบาท/เดือน. เนื่องจากการร่วมวิธีและการจัดหาเครื่องมืออุปกรณ์ไม่ยุ่งยากซับซ้อน ทั้งทุนการผลิตจะมีราคาต่ำ ซึ่งในการประเมินขั้นตอนการผลิต

จะจ่าหน่วยได้ในราคากันละประมาณ 2 หมื่นบาท, หรือถ้าบรรจุข้อกำหนด 4 ข้อนี้ จะเป็นราคากันละประมาณช่วงละ 2 บาท.

จะเห็นได้ว่าการพัฒนาอุตสาหกรรมยาสักก็ให้ความมีประโยชน์มาก ให้เกิร้ายได้เพิ่มมากกว่างาน และจะช่วยประชาชนที่มีรายได้น้อยให้สามารถซื้อบริโภคได้.

สรุป

ข้อมูลจากการทดลองในห้องปฏิบัติการนี้ แสดงให้เห็นว่าการรำข้าวที่สักน้ำมันแล้วมีคุณสมบัติเป็นวัสดุคุณภาพดี สำหรับการผลิตยาสักก็ให้ความนิยมได้ เช่นเดียวกับการผลิตจากกระดาษ. คั้นน้ำ เพื่อให้เกิร้ายได้เพิ่มจึงควรจะให้มีการศึกษาในรายละเอียดเพื่อให้เกิดเป็นอุตสาหกรรมขึ้นอย่างจริงจัง.

คำขอรับคุณ

ขอขอบคุณคุณนายมูลค์ กลุ่มเกษตรฯ ผู้จัดการฝ่ายผลิต, บริษัทอุตสาหกรรมวิวัฒน์, โรงงานสักน้ำมันรำเทียนเย็น; คุณเกรียงวัลย์ อัคคะวิริยะสุข กองการข้าว, กรมวิชาการเกษตร, สาขาวิจัยอุตสาหกรรม วท. ในเรื่องข้อมูลและตัวอย่างรำข้าวและกระดาษ; และขอขอบคุณเจ้าหน้าที่ห้องปฏิบัติการเคมีวิเคราะห์ สาขาหกสูบและมาตรฐานวิทยา วท. สำหรับการตรวจวิเคราะห์หั้งหมก.

ເອກສາງອາງອີນ

- HARRIS, R.V. (1971).—Rice bran oil and wax. United Nations Industrial Development Organization, ID/WG. 89/8.
- HORWITZ, W. ed. (1970).—"Official Methods of Analysis of the Association of Official Agricultural Chemists." 11th ed. (Association of Official Agricultural Chemists : Washington, D.C.)
- HORWITZ, W. ed. (1965).—"Official Methods of Analysis of the Association of Official Agricultural Chemists." 10th ed. (Association of Official Agricultural Chemists : Washington, D.C.)
- THE UNITED STATES PHARMACOPEIAL CONVENTION, INC. (1950).—"The Pharmacopoeia of the United States of America." XIV ed. p. 514 (Mack Publishing Co. : Pa.)
- WELLS, A.H., (1921).—The preparation of tikitiki extract for the treatment of beriberi. Philip. J. Sci. 19 : 67-73.
- WEST, Augustus P. and AURELIO, O. Cruz, (1933).—Philippines rice-mill products with particular reference to the nutritive value and preservation of rice bran. Philip. J. Sci. 52 : 32-39.